

Hec Specula. versicu. 101. teneat contrarium: tamen Ioan. Andre. ibi in additionibus tenet primum per dictum capitulum. potuit & bene secundum Iaso. in dicta lege fina. 8. notabili. columna. 120. totius tractatus. & quid si post licentiam domini emphyteota per annum & amplius distulit venditionem? distingue vt per Ioan. Andr. in additio. ad Specul. titu. de locato. d. versicu. 101. dict. §. nunc aliqua. quem sequitur Iason. vbi. §. prox. dixi.

¶ Sed quid si vendidit de consensu domini: sed post ea agit tãquã deceptus remedio. l. 2. C. de rescindenda venditio. & l. 55. eo. titu. 5. §. ead. parti. & ita consequit rem vel vendidit cum pacto de reuendo & post ea reemit, an in ista noua translatione domini requiratur consensus domini? vide per Bald. nouell. in tractatu. de dote folio. 41. colum. 1. vbi tenet quod non. & ibi tractat illam quæstionem an consensus præstus per dominum, quod res emphyteotica alicui da retur in dotem sufficiat sine eo p iterum dominus consentiat, quando soluto matrimonio dos traditur mulieri, & tenet quod sic ex eo: quia qui voluit antecedens, videtur velle & consequens. l. illud. ff. de acquir. heredita. l. quanuis simpliciter. C. de fideiuss. Aduerte tamen quo ad id quod dicit Bald. nouel. quando rescindatur venditio ex remedio. l. 2. vel vbi re emitur: quia ipse nihil allegat pro hoc dicto. & videtur quod saltem in eo quod dicit de pacto de reuendo, non benedicat, iuxta ea quæ notat Alberi. in l. ab emptione. ff. de pactis. vbi Iaso. fi. colum. est enim reemptio secunda venditio, & de ea debet habere dominus suum laudemium: non enim resoluitur contractus: sed rescinditur ex pacto primus, & fit secundus: proderet tamen dictum Bald. nouelli quando dominus qui primus venditioni dedit licentiam fuit certificatus, vel conscius pacti de reuendo: quia tunc primus consensus extendit se ad secundam venditionem, benefacit pro hoc quod dicit Bald. in l. fin. §. sed quia nostra maiestas. C. cominu. de lega. versu. quærit hic Dynus. quando verò rescinderetur ex remedio. l. 2. tunc bene videtur procedere dictum Bald. nouell. cum tunc non fit secunda venditio: sed rescissio primæ, per supra dicta. ¶ Et quid si facta iam venditione dominus ignorans illam esse factam, consentiat venditioni, tanquam fiendæ? dic quod non sufficeret, neq; euitaretur ex hoc poena caducitatis, secundum Pau. de cast. in l. si quis filio ex hereditate. §. irritum. ff. de iniur. rupt. si tamen dominus esset conscius de venditione, videretur secundum eum renuntiasse poenæ commissæ, argu. l. post diem. ff. de lege commissio. & l. secundæ. in princip. ff. si quis cautio. & adde Alexand. consilio. 146. colum. secunda volu. 5. ¶ Nota etiam, q non videtur dominus, qui dat consensum emphyteotæ, vt vendat renuntiare suæ proprietati. vi. Bal. in prælu. pseudo. colum. pe. & in c. 1. §. præterea. quibus mod. feu. amit.

a ¶ *O lo callasse.* Quando ergo non tacet: sed statim exprimit se nolle emere non est expectandus lapsus duorum mensium, vt hic patet & in d. c. potuit. vbi Io. de Imol. & Abb.

b ¶ *Dos meses.* Sed an possit dominus post duos menses moram purgare? Io. And. in addi. ad Specu. d. §. nunc aliqua. versu. 101. tenet quod sic. & vi. per Iaso. in d. l. si. colum. 120. totius tractatus.

c ¶ *Tan ligero.* nota bene hoc verbum quia idem dicebat Ioan. de Imola. in d. cap. potuit. colum. 8. & Iaso. in d. l. fina. colum. 143. totius tractatus.

d ¶ *Como del mismo.* vide infra.

e ¶ *Empeñar.* Approbat opi. glo. in l. fina. C. cod. super verbo aliis ven-

dere. & nota hanc. l. quia addit in hoc quod pignoratatio fiat personæ non prohibita, quod verbum neq; in l. tutor. §. si. ff. de pigno. actio: neque in l. lex vectigali. ff. de pigno. neq; per doctores ita reperies de claratum. ¶ An autem emphyteota possit alii in emphyteolium concedere sine consensu domini vide per Iaso. in dicta lege fina. col. 148.

fue vendida: o de la estimacion que podria valer si la diessse. Mas a otras personas, de que non podiessse auer tan ligera- mente el censo, non la puede vender, ni empeñar, assi como a orden⁸ o a otro ome mas poderoso que el, que estonce non valdria, e perderia ^h porende el derecho que auia en ella.

Titulo. IX. De los na-

uios e del pecio dellos.

Autios de muchas maneras alogan los merca- deres para leuar sus mercadurias de vn lo- gar a otro e por que a las vegadas por tormenta de mar, o por otra ocasion, se quebrantam, i o se

cũ hi. §. si vni. de transact. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verbo. obligatio. tenet q sic. & idem tenet Ioannes de Plate. in legē 1. C. de impo. lucra. descript. libr. 10. & in l. 2. C. de executio. & exacto. libr. 12. alij verò tenent contrarium, vt refert Iaso. in d. l. si. colum. 150. vbi vid. per eum per quem etiam vide col. 143. & 126. totius tractatus an possit filie vel extraneæ concedere in dotem vide ibi.

f ¶ *No le due tomar.* Sed quis soluet istam quinquagesimam glos. par- ua super verbo accipere in d. l. fina. dicit q nouus emphyteota & ita notat ibi Iaso. 15. notabili.

g ¶ *A orden.* istud non ita bene erat declaratum per. l. iuris commu- nis. Speculator tamen in d. §. nunc aliqua. versu. 116. dicit q prouin- ciales de consuetudine ponunt in istis contractibus, quod non pos- sit emphyteosis alienari in ecclesiam, vel clericum vel militem, & q videantur prohibita ecclesiæ, capitanei, & milites, & alie persone non idoneæ facilitate conueniendi. vt in l. 2. ff. qui satisfda. cogantur. sed Innocen. Ioan. And. Hosti. in d. c. potuit. dicunt non reperiri hoc in iure expressum: quæ persone videlicet sint prohibita: nisi tan- tum id quod habetur in l. curiales & in l. milites. C. loca. & ex ista. l. partite & eius verbis videntur prohibita ecclesiæ, monasteria, cleri- ei, monachi, & milites & persone potentiores, & pauperes notabili- ter seu euidenter, a quibus verisimiliter exigi non potest pensio, seu canon emphyteoticus. & idem videtur de mulieribus, eo q pro debi- to carcerari non possunt, vt in auten. sed hodie. C. de offi. diuerso. iur. di. & in l. thaurina. & vi. etiam de his per Iaso. in d. l. si. col. 142. totius tractatus cum duabus sequentibus.

h ¶ *Perderia.* Ista. l. tantum videtur imponere poenam caducitatis in casu quo res emphyteotica alienatur in personam prohibi- tam. dic tamen idem esse & si alienet in personam non prohibi- tam irrequisito domino, vt. §. in prin. l. dixit. & licet in hoc casu non exprimat hic de poena caducitatis, suppletur tamen per dictum capi. potuit. de locato. & per d. l. fina. in fine.

Titulus. 9. De nauibus.

i ¶ *Se quebrantan.* Querunt aliqui si sapiens in nauigio positus possit insipienti naufragio tabulam extorquere vtrum debeat. Beatus Ambrosi. libro tertio officiorum capitulo quarto. respon- det in hæc verba: mihi quidem & si præstabilius communi videat- ur vsui sapientem de naufragio, quam insipientem euadere. ta- men non videtur quod vir christianus & iustus & sapiens qua- rere sibi vitam aliena morte debeat, vt pote qui etiam si in la- tronem armatum incidat ferientem referre non possit, ne dum sa- lutem defendit pietatem contaminet.

Partida quinta.

totius tracta- tus, vbi refert Spec. & alios, quod nõ pos- sit hoc face- re sine consen- su domini. qd limita & in- tellige: nisi a- lienaret suas comoditates retento sibi v- tili dominio, secundũ Bal. in d. l. fin. per tex. in l. necel- sario. §. si. ff. de pericu. & cõ- mo. rei vendi. vide per Iaso. in d. l. fin. col. 116. totius tra- ctatus. ¶ Sed an plures em- phyteotæ pos- sint interesse alienare irre- quisito domi- no? Bart. in l.

de nauibus

In nob. Recog. en Sta- 2 lib. 5.